

Adwent

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie, na czym polega oczekiwanie na powtórne przyjście Chrystusa;
- przedstawienie potrójnego wymiaru Adwentu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, co znaczy czuwać;
- omawia i charakteryzuje wszystkie wymiary Adwentu;
- wymienia patronów Adwentu;
- tłumaczy symbol zapalanej świecy roratki podczas orat;
- wyjaśnia znaczenie koloru fioletowego na szatach liturgicznych kapłana.

Pojęcia i postacie

Maryja, św. Jan Chrzciciel, prorok Izajasz, roratka, oratory.

Wartości

radosne oczekiwanie na Narodzenie Pańskie, oczekiwanie jako wyraz tęsknoty, oczekiwanie jako ofiarowania siebie (dobre postanowienia).

Metody i środki

burza mózgów, praca z Pismem Świętym, pogadanka, miniwykład, praca z podręcznikiem; świeca, figurka Matki Bożej (plakat przedstawiający Maryję albo obraz multimedialny), kalendarz liturgiczny (plansza lub tablica multimedialna), koszyk z przygotowanymi wcześniej karteczkami z postanowieniami (wszystkie pozytywne, np. odmówię dziesiątkę różańca każdego dnia; pomogę w sprzątaniu po kolacji; będę ścierał łóżko każdego dnia;

spełnić dobry uczynek każdego dnia; dwa razy w tygodniu zrezygnuj z ulubionej gry komputerowej).

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Modlitwa do Ducha Świętego przed nauką (*Duchu Święty, który oświecasz serca i umysły nasze, dodaj nam ochoty i zdolności, aby ta nauka była dla nas z pożytkiem doczesnym i wiecznym. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.*).

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę potrafił wyjaśnić trzy wymiary Adwentu; będę znał patronów Adwentu; będę potrafił umiejscowić Adwent w roku liturgicznym.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel zapisuje temat lekcji na tablicy, a pod nim pytanie z punktu „Messenger Boży”. Uczniowie notują w zeszytach.

Nauczyciel gasi światło (jeśli to możliwe, zaśłania w klasie okna, tak by pannał półmrok). Następnie zadaje pytania:

- A. Jak czujemy się w ciemności, w mroku?
- B. Co możemy przeżywać, przebywając w mroku?

Metoda – praca z Pismem Świętym. Nauczyciel zapala świecę i stawia bezpiecznie na biurku, po czym odczytuje fragment Ewangelii Łk 1, 26-38 (może być wybrana część). Stawia na biurku obok świecy figurę Matki Bożej lub wiesza na tablicy plakat przedstawiający Maryję albo wyświetla multimedialnie jej podobiznę. Celem jest ukazanie Maryi jako tej, która przynosi nam Jezusa, który jest Światłem świata. Nauczyciel prosi o zapalenie światła i odsłonięcie okien. Tłumaczy, że cała ludzkość od chwili grzechu pierworodnego była w nieustannej duchowej ciemności. Dopiero wydarzenie zwiastowania zmieniło bieg historii świata. Nauczyciel ponownie powraca do tekstu Ewangelii i zadaje pytania (odpowiedzi można zapisywać na tablicy):

- A. Gdzie wydarzyło się spotkanie archanioła Gabriela i Maryi?
- B. Jak nazwał Maryję archanioł Gabriel?
- C. Jaka była reakcja Maryi?
- D. Dlaczego Maryja była zdziwiona i zadawała pytania?
- E. Jaka była ostateczna odpowiedź Maryi?

Metoda – pogadanka. Nauczyciel przypomina symbol roratki – zapalanej podczas rorat świecy, która symbolizuje Maryję niosącą Chrystusa całej ludzkości.

Nauczyciel podkreśla rolę oczekiwania, którego najwspanialszym wzorem jest Maryja – główna patronka Adwentu. Adwent to czas czuwania. Czuwać to być w nieustannej gotowości, to być przygotowanym, otwartym na Boga.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel omawia trzy wymiary Adwentu (punkty zapisuje na tablicy, uczniowie przepisują te treści do zeszytów):

1. Przygotowanie do świąt Narodzenia Pańskiego (roraty, roratka – Maryja, rekolekcje, spowiedź).
2. Przygotowanie na spotkanie z Jezusem w sakramentach, szczególnie w Eucharystii, w Słowie Bożym oraz na modlitwie (szukanie czasu, który zostanie przeznaczony na poznanie Jezusa – czytanie Pisma Świętego, modlitwa indywidualna, uczestnictwo w sakramentach).
3. Przygotowanie na powtórne przyjsie Jezusa w chwale na końcu świata (ukazanie życia jako czasu, w którym idziemy do domu Ojca; czwanie – postawa, która wiąże się ze skupieniem, wyciszeniem, modlitwą, miłością i gotowością do działania).

Nauczyciel wskazuje patronów Adwentu. Omawia poszczególne postacie:

- Izajasz – z jego prorocत्व pisanych VI w. przed Chrystusem przebijają tęsknota i nadzieja na przyjsie Mesjasza;
- Jan Chrzciciel – kroczy mężnie przed Chrystusem, by przygotować Mu drogę; nazywa Jezusa Barankiem Bożym i nawołuje do nawrócenia.

Nauczyciel przypomina, że kolorem Adwentu jest fiolet – symbolizujący zadumę, powagę, refleksję i nadzieję na przyjsie Zbawiciela. Nauczyciel pokazuje uczniom kalendarz liturgiczny i wskazuje umiejscowienie w nim Adwentu.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie zapoznają się z treścią lekcji z podręcznika, następnie wykonują ćwiczenia z podręcznika. Po skończonej pracy uczniowie czytają swoje odpowiedzi, nauczyciel sprawdza ich poprawność.

Podsumowanie lekcji. Podsumowując, nauczyciel wskazuje, że każdy okres liturgiczny jest darem dla Kościoła, bo uczy przeżywania w ciągu roku wydarzeń z historii zbawienia. A tę trzeba przekazywać, by nie zapomnieć o Bogu.

Nauczyciel zachęca uczniów do podjęcia postanowień. Jeśli ktoś nie ma pomysłu na adwentowe postanowienie, może wylosować karteczkę z podpowiedzią.

Modlitwa na zakończenie

Pozdrowienie anielskie.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- wychowanie do życia w rodzinie – wartości i tradycje ważne w rodzinie, podział obowiązków;
- język obcy nowożytny – słownictwo religijne (Adwent).